Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII * nr. 43 (499) sîmbătă 26 mai 1956 * 4 pag. 15 bani

1

ȘI BUNE ȘI RELE despre pregătirea pentru examene

(RAIDUL LUI GHEORGHIȚĂ REPORTERUL ȘI A TOVARĂȘILOR SĂI)

1. Ne aflam zilele trecute la Școala mixtă de 7 ani nr. 5 din Buzău. In cancelarie intrară doi băieți :

— Tovarășă profesoară (era profesoara de sport), vă rugăm să ne dați mingea pentru azi după amiază.

Tovarășa profesoară deschise un dulap și le întinse obiectul cerut.

— După ei! — șoptii eu Pătrarului al IV-lea și Disciplinei. E un subiect grozav de reportaj! Auzi, să mai ai cîteva zile pînă la examen și să te gîndești la minge! E ceva nemaipomenit! Și tustrei am pornit-o pe urmele lor.

2

2. După o bucată de drum, cei doi băieți s-au despărțit. Dobrescu Constantin a intrat în casa cu nr. 53, iar Iordache Constantin, pe poarta casei cu nr. 68 bis. Amîndoi locuiesc pe strada Dobrogeanu Gherea.

— Ei bine, le spusei eu prietenilor. Acum știm unde locuiesc. Să-i lăsăm să mănînce și apoi vom vedea ce fac. Ne-am întors pe la 3 și 20 de minute. Dobrescu rezolva o problemă grea.

— Hai să-ți ajut eu, îi propuse Gloria, sora sa, elevă în clasa a VIII-a.

— Să-mi ajuți? Dar ce, eu n-am cap? Lasă-mă s-o descurc singur!

3

3. Dar tocmai cînd ajunsese la rezultat, ușa se deschise și intră prietenul său Iordache.

— Am venit să învăț la tine. E mai bine aici.

Și luă loc la masă, deschise o carte și începu să învețe.

4. Nu se poate să nu cadă în „păcat" — gîndii eu, văzînd toate astea. Au doar mingea cu ei. Să stau să aștept!

Și-am așteptat mult și bine. Abia după vreo oră și jumătate cei doi băieți ieșiră din casă, dar... fără minge. Se certau însă.

— Aha! Am spus eu că trebuie să fie ceva în neregulă? Prieteni, prieteni, dar uite-i că se ceartă.

Dar, vai! — și de data asta mă înșelasem! Un prăpădit de fir de ceapă din grădina lui Iordache puse capăt certei. Băieții nu se înțeleseseră asupra unei chestiuni de botanică.

4

5. Pînă la urmă i-am văzut și cu mingea. Cei doi prieteni erau de data asta adversari. Atît de înverșunați au fost unul împotriva celuilalt, încît la acel meci s-au marcat nici mai mult nici mai puțin de... 46 de goluri!

5

Dinu repetă

Dinu-ncepe pe-ndelete
Să citească-n cărți, caiete...
Mingea-n grabă se oferă
Ca să-i țină loc de sferă;

Smeul să-i vorbească vrea
Despre vînturi, hrana sa;
Trotineta, curs să-i ție
Despre forța inerției;

Praștia — ghicirăți poate —
Despre elasticitate...
Iar Grivei, solemn, acușa
Vine să păzească ușa.

Stă pe coadă și decretă:
„Azi, stăpînul meu repetă.
Cine vrea să mi-l răpească
In vacanță să poftească!"

Intîmplarea de la Buzău nu este singura întîlnită de noi în acest raid. Deschideți pagina și veți găsi și altele.

Grupa e gata pentru examen

UN DAR AL ŞCOLII

(Discuţie cu tovarăşa Jenica Gruesc, corespondentă a „Scînteii pionierului" pentru regiunea Timişoara).

Cînd te desparţi de un prieten, îi faci un dar, în semn de aducere aminte. Copiii din clasa a IV-a, de la Şcoala nr. 13 din Timişoara, se despart anul acesta de şcoala lor.

— Ce amintire să lăsăm şcolii? — s-au întrebat între ei copiii.

— Un pachet de cărţi — propuse unul.

— Nu, asta e prea obşnuit, răspunseră ceilalţi. Ar trebui ceva, aşa, cu totul şi cu totul deosebit!

Şi orice propuneri s-au făcut, nici una n-a putut să fie pe placul tuturor. Pînă la urmă s-au dus la tovarăşa învăţătoare.

— Un dar şcolii? Da, uite ce cred eu că aţi putea face! Şi tovarăşa învăţătoare le spuse ce anume să facă.

Cîteva zile mai tîrziu, Feri aduse în clasă o ladă cu marginile înguste, dar cu capacul foarte lat. Doina, Hedi şi Carmen au adus pămînt negru, fărîmiţat şi l-au aşternut deasupra lăzii. Din cîţiva bolovani acoperiţi cu muşchi, într-un colţ al lăzii apare un munte. Un tunel străpunge muntele, ocrotind astfel calea ferată care trece mai departe, pe lîngă gospodăria colectivă, pînă la mina de cărbuni din fund. In jurul unui lac de oglindă, printre copacii de carton, se văd căsuţele albe ale unui sătuc liniştit. Sus pe munte, strălucind în bătaia soarelui, se află un sanatoriu pentru oamenii muncii.

— Toate-s bune, îşi ziseră copiii cînd terminară. Dar se cade oare să lăsăm ogoarele colectivei fără semănături?

— Fireşte că nu se poate, şi-au răspuns tot ei. Au răscolit îndată pămîntul şi au pus în el seminţe. Cîteva zile mai tîrziu, ogoarele gospodăriei se umplură de verdeaţă.

Macheta părea gata. Dar iată că zilele trecute, la lecţia despre importanţa electrificării ţării, copiii şi-au dat seama că satul şi gospodăria lor nu au lumină electrică. A doua zi, din nou la lucru! S-au confecţionat stîlpi, s-a făcut rost de fire şi de becuri şi, tot în aceeaşi seară, „s-a făcut lumină-n sat".

Şi iarăşi totul pare gata. Zic pare, pentru că pînă la examene mai sînt zile şi cine ştie ce s-ar mai putea ivi demn de a fi adăugat. Căci, trebuie să ştiţi, copiii din clasa a IV-a vor să dea şcolii un dar cu totul şi cu totul deosebit, un dar care să arate, fie şi într-o mică măsură, mulţimea de cunoştinţe căpătate de ei în şcoală.

Trebuie să... trebuie să... să...

Iată-ne la Şcoala de 7 ani mixtă Nr. 12 din Cluj. Ne aflăm pe un coridor lung, deocamdată pustiu. Cu cine să stăm oare de vorbă?

— Chelălău, chelălău, îl aud deodată pe Zdup.

Dau fuga şi-l găsesc într-o discuţie „violentă" cu o pionieră:

— Prostule, tu nu vezi că sînt grăbită? îi spunea ea. Ce cauţi în calea mea? Ai văzut? Te-am călcat pe coadă...

Insă vorba ceea: orice rău are partea lui de bine. Cu preţul cozii lui Zdup, am găsit pe cineva care ne poate da lămuriri.

— Incotro te grăbeşti aşa? — o iau eu binişor pe furioasa pionieră. Uite noi sîntem de la ziar şi ne-ar interesa de pildă, cum staţi voi cu pregătirea examenelor?

— Ce examene, ce pregătire!? — începu să ţipe ea. Crezi că de asta îmi arde mie acum?

— Păi... am încercat eu s-o întrerup.

Dar pioniera ţipa din ce în ce mai tare:

— Trebuie să fac o gazetă de perete festivă, să pregătesc adunarea de detaşament în care discutăm despre situaţia la învăţătură, să pun la punct postul sanitar, să fac nişte perdeluţe la biblioteca noastră să... să... să...

— Multe treburi ai pe capul tău — am oftat eu trist. Ce păcat că celelalte pioniere nu te pot ajuta! Se vede că sînt tot atît de ocupate ca tine.

Pioniera rămase cu gura căscată:

— Cum adică?...

— Doar nu eşti singura din detaşament care îndeplineşti atîtea sarcini!

N-a mai răspuns nimic. A stat cîteva clipe pe gînduri, s-a uitat apoi urît la noi şi a fugit.

Inchipuiţi-vă că lucrurile stăteau chiar aşa. Asta am aflat-o mai tîrziu în cancelarie. Şandor Veronica dintr-a VI-a C e o destoinică preşedintă de grupă şi în acelaş timp... membră în colectivul de conducere al detaşamentului (aţi mai auzit vreodată aşa ceva?) E atît de destoinică încît îndeplineşte toate sarcinile, spre marea fericire a colectivului de conducere al detaşamentului care s-a văzut eliberat astfel de o grămadă de treburi plictisitoare.

După ce am admirat îndelung cît de „bine" a ştiut colectivul de conducere să organizeze munca detaşamentului, ne-am luat rămas bun de la pioniere şi le-am spus că dacă Veronica o să cadă la vreun examen, nu trebuie să se necăjească. In definitiv, şi ăsta e un fel de a organiza munca: Pionierele detaşamentului învaţă şi nu-şi îndeplinesc sarcinile, iar Veronica îndeplineşte sarcinile şi ...nu învaţă.

Cum s-ar zice: bun echilibru.

Sîntem nerăbdători

Pe noi, cei dintr-a VII-a, ne aşteaptă două examene: examenul de sfîrşit de an şi cel de admitere. De aceea, noi am început recapitularea materiei încă de mult. La literatura romînă, unde avem mai mult de învăţat, tovarăşa profesoară ne-a ajutat să ne facem o schemă cu autorii şi operele lor mai importante, după care să ne orientăm în repetarea materiei. La fel vom proceda la gramatică. Astfel învăţăm mai uşor. Toţi elevii clasei noastre aşteaptă cu nerăbdare ziua examenelor şi vom face totul ca balanţa notelor bune să fie cît mai grea.

Ion Badea

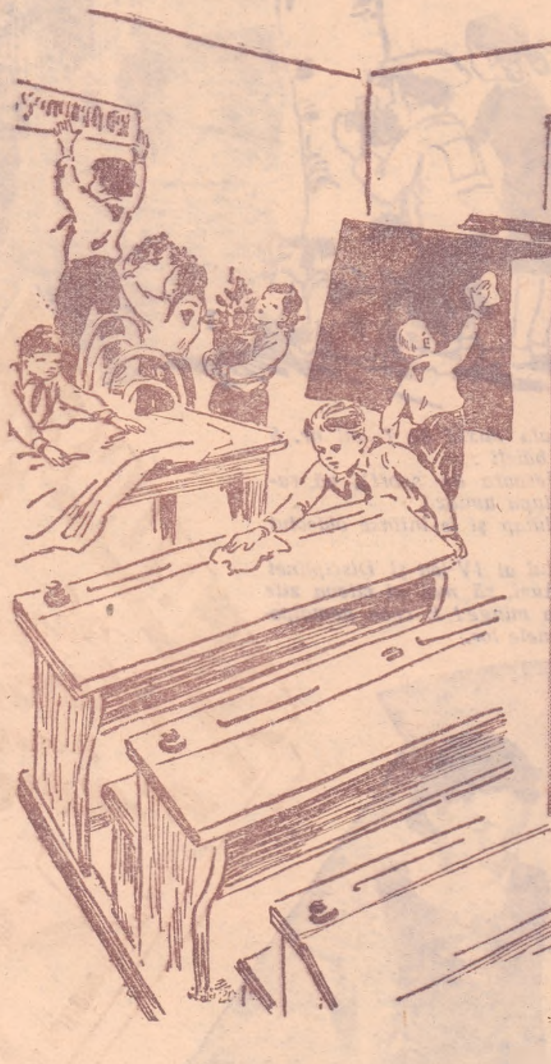
Com. Ştefăneşti-Drăgăşani

Şi bune DESPRE PREGĂ

(RAIDUL LUI GH

Multe sate am
mii de lucruri an
pe toate, se înţe
din ele.

Şcoala nu dă elevilor n
un grup de elevi, din cla
Nr. 13 din Bucureşti, veri
ajutorul unor machete mec

S-AU PREGĂ

(De vorbă cu tovarăşa Larisa Gheorghescu, profesoară de limba rusă la Şcoala de 10 ani, fete, nr. 22 din Bucureşti).

— Sînteţi mulţumită de felul cum s-au pregătit elevele clasei a VII-a A în vederea examenului la limba rusă?

— Despre acest lucru aş avea multe de spus. Incă de la începutul anului, fetele s-au străduit să-şi însuşească bine materia, să înveţe regulile gramaticale legate de text. Aşa se întîmplă că acum, în preajma pregătirilor pentru examene, le-a venit foarte uşor să-şi reamintească cele î
nului şco

— Aţi
întîmpinat
rea mate

— Da.
ţă Elen
bine sint
dicatul ve
pul preg
mai mult
ajutat-o ş
sultaţii şi
acasă. S
avea un
a-şi perfe
copiat mu
cut dictă
Naum Mo

O ISTORIOARĂ

Sînt Pătrarul al IV-lea şi vreau să vă povest
o istorioară pe care o ştiu de la tatăl meu, Pă-
rul al III-lea, căruia i-a povestit-o bunicul m
Pătrarul al II-lea, care o ştie de la străbun
meu, Pătrarul I.

Era pe la începutul anului şcolar. Rozner I
învăţa mai greu la limba romînă. La toate
tele lua note mari, numai cu subiectul, substa
şi cu timpurile verbale ale limbii romîne se
certa. Era tare mîhnită cînd venea ora de rom
Treaba asta însă n-a durat mult. Inge s-a împ
tenit cu o fetiţă care vorbea mai bine romîn
a citit mai mult, a învăţat regulile gramaticale,
împrietenit cu sintaxa şi morfologia limbii ro
şi lucrurile mergeau bine. Pătrarul al II-lea, b
cul meu, se bucura. Ei, azi aşa, mîine aşa, f
dintr-a VII-a B — colegele ei — o sfătuiră s
scoată cuvinte mai multe în carneţelul ei, fă
împreună mai multe exerciţii de analiză gra
ticală şi, cînd sosi tatăl meu, Pătrarul al III
în luna aprilie, Inge căpătă la limba ro
nota 5.

...ele

...Ă PENTRU EXAMENE

(...Ă REPORTERUL ŞI AL TOVARĂŞILOR SĂI)

...aşe am umblat, ...i le comunicăm ...ate. Iată cîteva

...etice ci şi practice. Iată ...coala Medie de 10 ani ...piul maşinii cu aburi cu

Gata pentru examene

E după amiază. Acasă, în camera Vioricăi, s-au strîns Şara, Firuţa, Maria, Jicăreanu, într-un cuvînt, toată grupa I-a.

Concursul putea începe de acum.

— Cîştigătorul, spuse Viorica, va fi acela care va rezolva mai repede şi mai bine zece exerciţii la algebră.

După ce spuse tuturor condiţiile concursului, preşedinta grupei deschise cartea de algebră şi începu să dicteze:

„$(2x - 3)\ (3 + 2x)$"

Ceasul aşezat pe masă — special pentru cronometrarea concursului — arăta ora 17. Creionul fiecăruia a început să alerge pe fila caietului. Dar uite, Şara a şi aşezat caietul la mijlocul mesei. Asta înseamnă că a terminat. Şi au trecut doar patru minute. Rînd pe rînd, le-au aşezat cu toţii. Ultimul a terminat cu două minute mai tîrziu decît Şara. Viorica citi rezultatul:

„$4\ x^2 - 9$"

Acelaşi rezultat i-a ieşit fiecăruia.

După o oră, Viorica Paştiu făcu punctajul concursului:

—Ei, ce credeţi? Cine a ieşit primul?

Nimeni nu răspunse. Fiecăruia îi era greu să spună pe cine crede învingător. Viorica nu mai avu răbdare să aştepte şi continuă:

— Pe locul I s-a clasat... apoi aproape strigînd de bucurie: Toţi cei 10 pionieri ai grupei I-a!

— Staţi, vreau să vă fac o propunere, le spuse preşedinta. Vă mai aduceţi aminte de zilele acelea de pe la începutul pătrarului III, cînd am început să luăm numai note de 5? Ei bine, vreau să vă propun ca noi toţi să povestim în caietul acesta pe care l-am pregătit, toată viaţa grupei noastre şi, mai ales, cum am reuşit ca toţi să avem numai note de 5. Să scriem despre ajutorul primit la orele de con-

sultaţii, despre controlul care ni-l făceam unul altuia asupra temelor, despre repetarea în comun înainte de începerea orelor... Dar ce să vă mai spun, cu toţii ştiţi.

— Viorica, să vorbim şi despre ajutorul dat celorlalte grupe din detaşamentul nostru.

— Sigur că da. Dar cine vrea să ia caietul?

— Eu! spuse repede Şara.

★

Mai sînt puţine zile pînă la examene. Dar pionierii grupei I-a din clasa a VI-a a Şcolii de 7 ani din Vinţul de Jos, regiunea Hunedoara, sînt gata pentru examene. Ei abia aşteaptă acele zile în care vor să dovedească încă odată unitatea şi forţa grupei lor.

PANICĂ ŞI NEPASARE

(Film tehnicolor — producţie Zdup)

Filmul pe care vi-l prezentăm acum a fost realizat (fără ştirea mea) de Zdup şi de cîţiva prieteni ai lui (el pretinde că aceştia ar fi o veveriţă — operator, un iepure — consultant ştiinţific şi o broscuţă — inginer de sunet).

Distribuţia: în cele două roluri principale (singurele de-altfel), Marinescu Gheorghe şi Mincă Ion, amîndoi elevi la Şcoala de 7 ani „Partizanul", din comuna Ştefăneşti, şi pionieri (asta se ştie numai aşa, deoarece cravata n-o mai poartă de mult).

Rulăm filmul: o casă de ţară aşezată foarte pitoresc în panta unui deal. Deodată poarta se dă în lături cu violenţă, lăsîndu-l pe Marinescu să intre în fugă. Tot în fugă intră în casă:

— Mamă, dă-mi să mănînc repede, trebuie să învăţ astăzi 1500 de pagini.

Cum nimeni nu-i răspunde, Marinescu continuă:

— Mamă, nu m-auzi? Vrei să rămîn repetent din cauza dumitale?

Din nou nici un răspuns. Iată-l atunci pe Marinescu cum se repede la dulap, caută şi găseşte cîte ceva de îmbucat. Mănîncă cu viteza primului ciclist din lume şi se apucă de învăţat:

— Aşa, carevasăzică azi trebuie să învăţ tot manualul de limba romînă, algebră şi fizică.

Altă dată numai îşi propunea. Acum Marinescu se ţine de cuvînt şi începe — tot în mare viteză — să înveţe. Citeşte, răsfoieşte, răsfoieşte, şi deodată:

— Ce prost sînt! De ce îmi pierd eu vremea cu limba romînă, cînd la algebră nu ştiu chiar nimic?!

Trînteşte limba romînă sub masă şi, repede, ia manualul de algebră! Il deschide şi începe „studiul" mergînd prin casă, gesticulînd, rezolvînd ecuaţii întregi cu degetul arătător drept cretă şi aerul drept tablă.

Privirea îi cade pe un capitol: „Analiza combinatorie şi binomul lui Newton".

— Newton, Newton, ah, despre ăsta parcă am auzit ceva şi la fizică. Vai, nici la fizică nu ştiu nimic.

Trînteşte algebra lîngă limba romînă şi apucă manualul de fizică de pe masă...

Obosit de atîta studiu, de atîta gimnastică, Marinescu adoarme într-un tîrziu, cu transpiraţia şiroindu-i pe frunte...

Urmează partea a doua a filmului. Tot o casă ţărănească, aşezată în pantă de deal. In curte, cel de-al doilea erou principal, Mincă Ion, îşi repară trotineta. Din casă se aude o voce:

— Măi Ioane, învaţă, că mai sînt cîteva zile pînă la examen.

— Ştiu eu cîte zile mai sînt.

— Atunci de ce nu înveţi?

— Asta-i bună! Ai vrea să las trotineta nereparată, s-o mănînce paragina şi rugina? Dar ce, crezi că eu n-am inimă?

Izbuteşte s-o repare. Fericit, alege un loc potrivit şi începe cursa de trotinete.

Din nou vocea:

— Măi Ioane, învaţă, băiete! Ai reparat-o, acum las-o încolo de trotinetă!

— Ei da, s-o las neîntrebuinţată, s-o las să zacă?

— Dar vin examenele...

— Ştiu. Şi ce? Dac-o fi să trec, oi trece, dacă nu...

★

— Gata, Zdup, s-a terminat filmul?

Zdup latră şi-mi face cu ochiul, adică s-a terminat numai seria I-a a acestui film. Urmează, în curînd, seria II-a: examenele. Atunci, să te ţii! Pentru că, n-aduce anul... şcolar ce aduce ceasul... de examen! Iar eroii noştri vor dormi în seria II-a pe ceeace şi-au aşternut în seria I-a.

Au numai medii de 5

Halianis Cristina — clasa a VI-a Şcoala medie mixtă cu limba de predare elenă-Bucureşti.

Penciu Lucia — clasa a V-a, Şcoala Nr. 51 fete-Bucureşti.

Condrea Octavian — clasa a V-a. Şcoala Nr. 52 băieţi-Bucureşti.

...MEINIC

tor şi accentua greşit. In ultima vreme a citit mult.

— S-au folosit şi de alte materiale în afară de manualul clasei a VII-a?

— Multe fete, chiar în timpul anului şcolar, citeau diferite cărţi în limba rusă. Aşa, de pildă, Teodorescu Ruxandra, Baltac Maria şi altele. In preajma pregătirilor pentru examene, mi-au cerut să le recomand cărţi pe care să le citească.

— Deci credeţi că s-au pregătit temeinic şi că se vor prezenta bine la examen?

— Da, şi eu le doresc din toată inima succes!

...STRĂBUNIC

...o însoţesc pe Inge, cît şi întreaga ...I-a, în pregătirea pentru examene la ...ele. Să nu uit să vă spun: clasa a ...la Şcoala germană nr. 4 din Oraşul ...fruntaşă pe şcoală şi toate fetele se ...ă intre în examenele de sfîrşit de an.

Într-a IV-a

In sfîrşit, după lunga mea călătorie, am poposit şi la Şcoala medie de 10 ani, cu limbă de predare maghiară, din Sf. Gheorghe. In dreptul uşii clasei a IV-a, am auzit cîteva voci, însă nu am reuşit să desluşesc nici un cuvînţel. Lăsai la o parte orice sfială şi intrai să văd ce puneau la cale şcolăriţele clasei a IV-a:

— Ei, şi cum a fost, Irma, anul trecut, cîte bilete ai tras?

— Ţi-a fost teamă?

— Dacă nu ştii o întrebare, rămîi repetent?

Un grup de fete o înconjuraseră pe Irma Gheorghe dintr-a V-a şi nu mai conteneau cu întrebările. Am înţeles îndată că-i vorba despre examene şi, de! fetele dintr-a IV-a erau curioase! Era doar primul lor examen. Crezui la început că le e frică şi astfel intrai şi eu în discuţie:

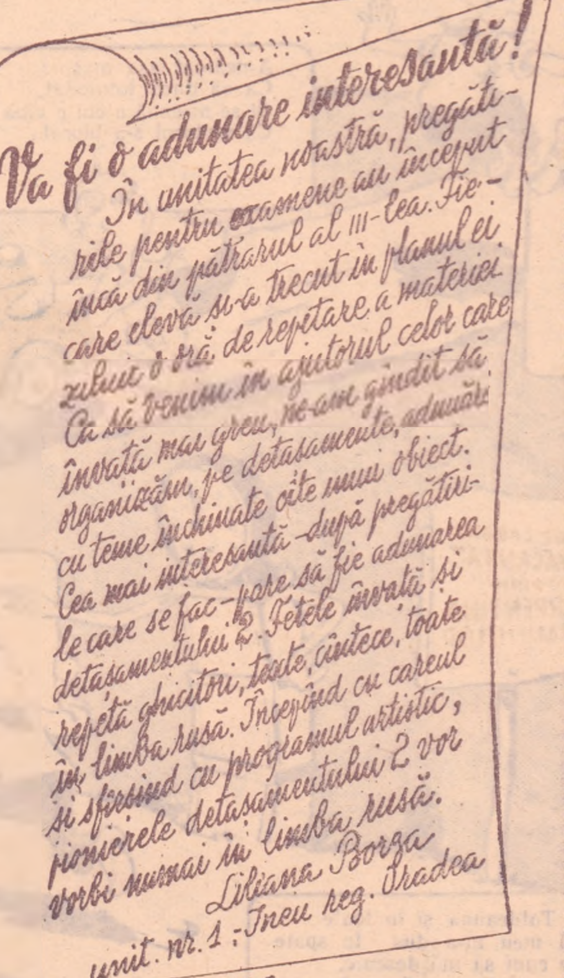
— Nu vă temeţi, fetelor. Aşa-i la primul examen. Fetele mă priviră mirate şi cam sfidător.

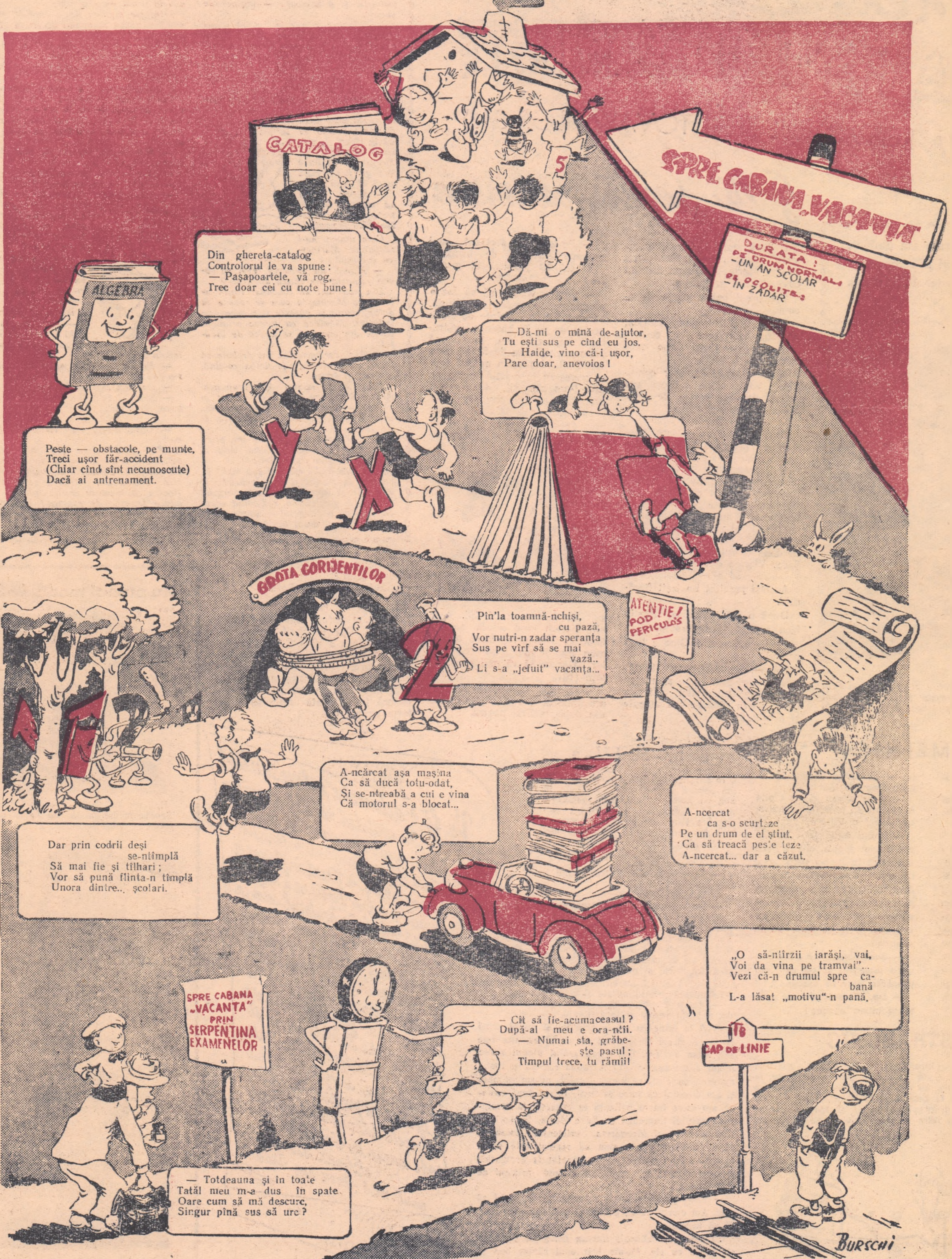
— Nu ne e frică, răspunse ţanţoşă Szabo Iolanda, o fetiţă veselă şi tare isteaţă.

Privi la mine cu coada ochiului şi zîmbi. Pînă la urmă m-am împrietenit cu ea şi cu alte fete din clasa a IV-a. Ele mi-au arătat planul zilnic, le-am văzut cum învaţă la limba romînă şi limba maternă cu ajutorul vocabularului, ne-am plimbat şi am discutat ca între prieteni. Intr-o după amiază am mers într-o poieniţă în excursie la marginea oraşului împreună cu Beke Maria, Szabo Monica şi Szokaci Margareta, prietenele Iolandei. Mi-au povestit fetele cum au repetat cele patru operaţii la aritmetică, ce au învăţat la gramatică şi alte lucruri, de parcă am fi fost prieteni de cînd lumea.

— M-am înşelat, le-am spus eu fetelor cînd să plec. Am crezut că vă e frică şi de aceea am venit să vă încurajez.

Cu toate au izbucnit într-un hohot de rîs. Am rîs şi eu cu ele. Mi-am luat apoi rămas bun şi le-am promis că în ziua examenului am să vin să văd dacă tremură cineva şi dacă 4 şi 5 le mai sînt prieteni ca în timpul anului.

Redacția și administrația: București Piața Scînteii tel 7.61.00. 7.60.10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Intr. Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25.